

31988D0591

L 319/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

25.11.1988

DECYZJA RADY
z dnia 24 października 1988 r.
ustanawiająca Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich
(88/591/EWWiS, EWG, Euratom)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, w szczególności jego art. 32d,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 168a,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 140a,

uwzględniając Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, podpisany w Paryżu dnia 18 kwietnia 1951 r.,

uwzględniając Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, podpisany w Brukseli dnia 17 kwietnia 1957 r.,

uwzględniając Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, podpisany w Brukseli dnia 17 kwietnia 1957 r.,

uwzględniając Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, podpisany w Brukseli dnia 8 kwietnia 1965 r.,

uwzględniając wniosek Trybunału Sprawiedliwości,

uwzględniając opinię Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 32d Traktatu EWWiS, art. 168a Traktatu EWG i art. 140a Traktatu EWEA upoważniają Radę do ustanowienia przy Trybunale Sprawiedliwości Sądu Pierwszej Instancji powołanego do

pełnienia ważnych funkcji sędziowskich, którego członkami są osoby o niekwestionowanej niezależności i posiadające kwalifikacje wymagane do pełnienia takich funkcji;

wyżej wymienione przepisy upoważniają Radę do przyznania Sądowi Pierwszej Instancji właściwości do rozpoznawania w pierwszej instancji, z zastrzeżeniem prawa odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości tylko w kwestiach prawnych, na warunkach ustanowionych w statucie, niektórych rodzajów skarg wnoszonych przez osoby fizyczne lub prawne;

zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami, Rada określa skład tego sądu i przyjmuje niezbędne dostosowania i przepisy dodatkowe do Statutów Trybunału Sprawiedliwości;

w odniesieniu do skarg wymagających dokładnego zbadania złożonych stanów faktycznych, ustanowienie drugiego sądu poprawi ochronę sądową indywidualnych interesów;

jest konieczne, w celu utrzymania jakości i skuteczności kontroli sądowej we wspólnotowym porządku prawnym, umożliwienie Trybunałowi skupienia swojej działalności na jego fundamentalnym zadaniu zapewnienia jednolitej wykładni prawa wspólnotowego;

konieczne jest zatem skorzystanie z uprawnień przyznanych przez art. 32d Traktatu EWWiS, art. 168a Traktatu EWG i art. 140a Traktatu EWEA i przekazanie Sądowi Pierwszej Instancji właściwości do rozpoznawania w pierwszej instancji niektórych rodzajów skarg, które często wymagają zbadania złożonych stanów faktycznych, to znaczy skarg wnoszonych przez pracowników Wspólnot, a także, w zakresie dotyczącym Traktatu EWWiS, przez przedsiębiorstwa i stowarzyszenia w sprawach dotyczących opłat, produkcji, cen, umów ograniczających, decyzji lub praktyk i łączeń oraz w zakresie dotyczącym Traktatu EWG, przez osoby fizyczne lub prawne w sprawach dotyczących konkurencji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 z 18.7.1988, str. 227.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przy Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich ustanawia się Sąd zwany Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich. Jego siedzibą jest Trybunał Sprawiedliwości.

Artykuł 2

1. Sąd Pierwszej Instancji składa się z 12 członków.

2. Członkowie wybierają spośród siebie prezesa Sądu Pierwszej Instancji na trzyletnią kadencję. Jego mandat jest odnawialny.

3. Członkowie Sądu Pierwszej Instancji mogą być wezwani do wykonywania zadań rzecznika generalnego.

Obowiązkiem rzecznika generalnego jest publiczne przedstawianie, przy zachowaniu całkowitej bezstronności i niezależności, uzasadnionych wniosków w niektórych sprawach wnoszonych do Sądu Pierwszej Instancji w celu wsparcia Sądu Pierwszej Instancji w wykonywaniu jego zadań.

Kryteria wyboru takich spraw, a także procedury wyznaczania rzeczników generalnych, określa regulamin proceduralny Sądu Pierwszej Instancji.

Członek wezwany do wykonywania zadań rzecznika generalnego w danej sprawie nie może brać udziału w orzekaniu w tej sprawie.

4. Sąd Pierwszej Instancji obraduje w składzie trzech lub pięciu sędziów. Skład izb i przydzielanie im spraw określa regulamin proceduralny. W niektórych sprawach podlegających regulaminowi proceduralnemu, Sąd Pierwszej Instancji może obradować na posiedzeniach plenarnych.

5. Artykuł 21 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich i art. 6 Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich stosują się do członków Sądu Pierwszej Instancji i jego sekretarza.

Artykuł 3

1. Sąd Pierwszej Instancji wykonuje w pierwszej instancji właściwość powierzoną Trybunałowi Sprawiedliwości przez Traktaty ustanawiające Wspólnoty oraz przez ich akty przyjęte w ich wykonaniu:

- a) w sporach między Wspólnotami a ich pracownikami określonych w art. 179 Traktatu EWG i w art. 152 Traktatu EWEA;
- b) w zakresie skarg wnoszonych przeciwko Komisji na podstawie art. 33 akapit drugi i art. 35 Traktatu EWWiS przez przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, określone w art. 48 tego Traktatu, a które dotyczą pojedynczych działań odnoszących się do stosowania art. 50 i art. 57–66 niniejszego Traktatu;

c) w zakresie skarg wnoszonych przeciwko instytucji Wspólnot przez osoby fizyczne lub prawne na podstawie art. 173 akapit drugi i art. 175 akapit trzeci Traktatu EWG odnoszących się do wdrażania zasad konkurencji mających zastosowanie do przedsiębiorstw.

2. W przypadku gdy ta sama osoba fizyczna lub prawna wnosi skargę w sprawie, w której właściwy do rozpoznania jest Sąd Pierwszej Instancji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu i skargę na podstawie art. 40 akapit drugi i trzeci Traktatu EWWiS, art. 178 Traktatu EWG lub art. 151 Traktatu EWEA o odszkodowanie za szkody wyrządzone przez instytucję wspólnotową przez działanie lub zaniechanie będące przedmiotem pierwszej skargi, Sąd Pierwszej Instancji jest także właściwy dla rozpoznania skargi o odszkodowanie.

3. Rada, w świetle doświadczenia, w tym rozwoju orzecznictwa i po dwóch latach działania Sądu Pierwszej Instancji rozpatrzy ponownie wniosek Trybunału Sprawiedliwości o przyznanie Sądowi Pierwszej Instancji kompetencji do wykonywania właściwości w zakresie skarg wnoszonych przeciwko Komisji na podstawie art. 33 akapit drugi i art. 35 Traktatu EWWiS przez przedsiębiorstwa lub przez związki przedsiębiorstw określone w art. 48 tego Traktatu, a które dotyczą działań odnoszących się do stosowania art. 74 tego Traktatu, a także w zakresie skarg wnoszonych przeciwko instytucji Wspólnot przez osoby fizyczne lub prawne na podstawie art. 173 akapit drugi i art. 175 akapit trzeci Traktatu EWG i odnoszących się do handlowych środków ochronnych w rozumieniu art. 113 tego Traktatu w przypadku dumpingu i subsydiów.

Artykuł 4

O ile niniejsza decyzja nie stanowi inaczej, art. 34, 36, 39, 44 i 92 Traktatu EWWiS, art. 172, 174, 176, 184–187 i 192 Traktatu EWG oraz art. 147, 149, 156–159 i 164 Traktatu EWEA stosują się do Sądu Pierwszej Instancji.

Artykuł 5

Po art. 43 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali dodaje się następujące postanowienia:

„TYTUŁ IV:

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Regulamin dotyczący członków Sądu Pierwszej Instancji i jego organizacji

Artykuł 44

Artykuł 2, 3, 4, 6–9, akapit pierwszy art. 13, art. 17, akapit drugi art. 18 i art. 19 niniejszego Statutu stosują się do Sądu

Pierwszej Instancji i jego członków. Ślubowanie, przewidziane w art. 2, składa się przed Trybunałem Sprawiedliwości, a decyzje określone w artykułach 3, 4 i 7 Trybunał podejmuje po wysłuchaniu Sądu Pierwszej Instancji.

Sekretarz i personel

Artykuł 45

Sąd Pierwszej Instancji mianuje swojego sekretarza i ustala zasady dotyczące jego pracy. art. 9 i 14 niniejszego Statutu stosują się do sekretarza Sądu Pierwszej Instancji *mutatis mutandis*.

Prezes Trybunału Sprawiedliwości i prezes Sądu Pierwszej Instancji za wspólnym porozumieniem określają warunki, na jakich urzędnicy i inni pracownicy zatrudnieni przy Trybunale Sprawiedliwości świadczą wobec Sądu Pierwszej Instancji usługi umożliwiające jego funkcjonowanie. Niektórzy urzędnicy i inni pracownicy odpowiadają przed sekretarzem Sądu, który podlega prezesowi Sądu Pierwszej Instancji.

Procedura przed Sądem Pierwszej Instancji

Artykuł 46

Procedurę Sądu Pierwszej Instancji reguluje tytuł III, z wyjątkiem art. 41 i 42.

Jej postanowienia szczegółowe określa i uzupełnia w razie potrzeby regulamin proceduralny Sądu ustanowiony zgodnie z art. 32d ust. 4 niniejszego Traktatu.

Bez względu na akapit czwarty art. 21 niniejszego Statutu, rzecznik generalny może złożyć na piśmie swoje uzasadnione wnioski.

Artykuł 47

Jeśli skarga lub inny dokument procesowy skierowany do Sądu Pierwszej Instancji zostanie omyłkowo złożony u sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, ten przekazuje go natychmiast sekretarzowi Sądu Pierwszej Instancji; jeśli skarga lub inny dokument procesowy skierowany do Trybunału Sprawiedliwości zostanie omyłkowo złożony u sekretarza Sądu Pierwszej Instancji, ten przekazuje go natychmiast sekretarzowi Trybunału Sprawiedliwości.

Jeśli Sąd Pierwszej Instancji stwierdzi, że nie jest właściwy do rozpoznawania skargi, dla której właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości, kieruje ją do Trybunału Sprawiedliwości. Jeśli Trybunał Sprawiedliwości stwierdza, że skarga należy do właściwości Sądu Pierwszej Instancji, kieruje ją do Sądu Pierwszej Instancji, który nie może odmówić właściwości.

Jeśli w Trybunale Sprawiedliwości i Sądzie Pierwszej Instancji są zawisłe sprawy mające ten sam przedmiot, dotyczące tej samej kwestii wykładni lub dotyczą ważności tego samego aktu, Sąd Pierwszej Instancji po wysłuchaniu stron może zawiesić toczące się przed nim postępowanie do czasu wydania wyroku przez Trybunał Sprawiedliwości. Jeśli

wpływają wnioski w sprawie orzeczenia o nieważności tego samego aktu prawnego, Sąd Pierwszej Instancji może również odmówić właściwości tak, aby Trybunał Sprawiedliwości mógł wydać orzeczenie w sprawie tych wniosków. W przypadkach określonych w niniejszym akapicie, Trybunał Sprawiedliwości może również zadecydować o zawieszeniu toczącego się przed nim postępowania; w takim wypadku kontynuowane jest postępowanie przed Sądem Pierwszej Instancji.

Artykuł 48

O ostatecznych orzeczeniach Sądu Pierwszej Instancji, orzeczeniach rozstrzygających kwestie merytoryczne tylko w części lub rozstrzygających kwestię proceduralną dotyczącą zarzutu braku kompetencji lub niedopuszczalności, sekretarz Sądu Pierwszej Instancji zawiadamia wszystkie strony, a także wszystkie Państwa Członkowskie i instytucje Wspólnot nawet, jeżeli nie interweniowały w danej sprawie przed Sądem Pierwszej Instancji.

Odwołania do Trybunału Sprawiedliwości

Artykuł 49

Odwołanie może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia o orzeczeniu, od którego wnoszone jest odwołanie, od ostatecznych orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji i orzeczeń tego Sądu rozstrzygających kwestie merytoryczne jedynie w części, lub rozstrzygających kwestię proceduralną dotyczącą zarzutu braku kompetencji lub niedopuszczalności.

Odwołanie takie może zostać wniesione przez każdą stronę, której wnioski nie zostały uwzględnione, w całości lub w części. Jednakże interwenienci, nie będący ani Państwami Członkowskimi ani instytucjami Wspólnot, mogą wnieść takie odwołanie jedynie wtedy, gdy orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji dotyczy ich bezpośrednio.

Z wyjątkiem spraw dotyczących sporów między Wspólnotami a jej pracownikami, odwołanie może być również wniesione przez Państwa Członkowskie i instytucje Wspólnot, które nie interweniowały w postępowaniach przed Sądem Pierwszej Instancji. Sytuacja takich Państw Członkowskich i instytucji jest taka sama jak Państw Członkowskich i instytucji, które interweniowały w pierwszej instancji.

Artykuł 50

Każda osoba, której wniosek interwencyjny został oddalony przez Sąd Pierwszej Instancji, może wnieść odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości w ciągu dwóch tygodni od zawiadomienia o orzeczeniu oddalającym wniosek.

Strony postępowania mogą wnieść odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości od wszelkich orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji wydanych na mocy drugiego i trzeciego akapitu art. 39 i trzeciego akapitu art. 92, w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia o nich.

Odwołanie, o którym mowa w dwóch pierwszych akapitach niniejszego artykułu, jest rozpoznawane zgodnie z procedurą określoną w art. 33 niniejszego Statutu.

Artykuł 51

Odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości jest ograniczone do kwestii prawnych. Podstawę odwołania stanowi brak właściwości Sądu Pierwszej Instancji, naruszenie procedury w postępowaniu przed Sądem wpływające niekorzystnie na interesy wnoszącego odwołanie oraz naruszenie prawa wspólnotowego przez Sąd Pierwszej Instancji.

Odwołanie nie może dotyczyć wyłącznie ustalenia wysokości kosztów postępowania lub wskazania strony je ponoszącej.

Procedura przed Trybunałem**Artykuł 52**

W wypadku wniesienia odwołania od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, procedura postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości składa się z części pisemnej i ustnej. Zgodnie z warunkami określonymi w regulaminie proceduralnym, Trybunał Sprawiedliwości, po wysłuchaniu rzecznika generalnego i stron, może odstąpić od procedury ustnej.

Skutek zawieszający**Artykuł 53**

Z zastrzeżeniem 39 akapit drugi i trzeci niniejszego Traktatu, odwołanie nie ma skutku zawieszającego.

Na zasadzie odstępstwa od art. 187 Traktatu, orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji o nieważności rozporządzenia stają się skuteczne dopiero po upływie terminu określonego w pierwszym akapicie art. 49 niniejszego Statutu, bądź jeśli w terminie tym wniesiono odwołanie - od daty jego oddalenia, jednak bez uszczerbku dla prawa strony do wystąpienia do Trybunału, zgodnie z akapitami drugim i trzecim art. 39 Traktatu, o zawieszenie skutków rozporządzenia, o nieważności którego orzeczono, lub o podjęcie innych środków tymczasowych.

Postanowienie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie odwołania**Artykuł 54**

Jeśli odwołanie jest zasadne, Trybunał Sprawiedliwości uchyła orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji. Może on wydać orzeczenie ostateczne w sprawie, jeśli stan postępowania na to pozwala lub skierować sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji.

Gdy sprawa zostanie skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji, jest on związany orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości co do kwestii prawnych.

Jeśli odwołanie wniesione przez Państwo Członkowskie lub instytucję Wspólnot, które nie interweniowały w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji, jest zasadne, Trybunał Sprawiedliwości może określić, jeśli uzna to za

konieczne, które ze skutków uchylonego orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji uważa się za ostateczne wobec stron sporu.”

Artykuł 6

Artykuły poprzednio oznaczone jako art. 44 i 45 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali otrzymują odpowiednio oznaczenie 55 i 56.

Artykuł 7

Po art. 43 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej dodaje się następujące postanowienia:

„IV TYTUŁ**SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH****Artykuł 44**

Artykuły 2–8 i 13–16 niniejszego Statutu stosują się do Sądu Pierwszej Instancji i jego członków. Ślubowanie, przewidziane w art. 2, składa się przed Trybunałem Sprawiedliwości, a decyzje określone w artykułach 3, 4 i 6 Trybunał podejmuje po wysłuchaniu Sądu Pierwszej Instancji.

Artykuł 45

Sąd Pierwszej Instancji mianuje swojego sekretarza i ustala zasady dotyczące jego pracy. art. 9, 10 i 13 niniejszego Statutu stosują się do sekretarza Sądu Pierwszej Instancji *mutatis mutandis*.

Prezes Trybunału Sprawiedliwości i prezes Sądu Pierwszej Instancji za wspólnym porozumieniem określają warunki, na jakich urzędnicy i inni pracownicy zatrudnieni przy Trybunale Sprawiedliwości świadczą wobec Sądu Pierwszej Instancji usługi umożliwiające jego funkcjonowanie. Niektórzy urzędnicy i inni pracownicy odpowiadają przed sekretarzem Sądu, który podlega prezesowi Sądu Pierwszej Instancji.

Artykuł 46

Procedurę Sądu Pierwszej Instancji reguluje tytuł III, z wyjątkiem art. 20.

Jego postanowienia szczegółowe określa i uzupełnia w razie potrzeby regulamin proceduralny Sądu ustanowiony zgodnie z art. 168a ust. 4 niniejszego Traktatu.

Bez względu na akapit czwarty art. 18 niniejszego Statutu, rzecznik generalny może złożyć na piśmie swoje uzasadnione wnioski.

Artykuł 47

Jeśli skarga lub inny dokument procesowy skierowany do Sądu Pierwszej Instancji zostanie omyłkowo złożony u sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, ten przekazuje go natychmiast

sekretnarzewi Sądu Pierwszej Instancji; jeśli skarga lub inny dokument procesowy skierowany do Trybunału Sprawiedliwości zostanie omyłkowo złożony u sekretarza Sądu Pierwszej Instancji, ten przekazuje go natychmiast sekretarzowi Trybunału Sprawiedliwości.

Jeśli Sąd Pierwszej Instancji stwierdzi, że nie jest właściwy do rozpoznawania skargi, dla której właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości, kieruje ją do Trybunału Sprawiedliwości. Jeśli Trybunał Sprawiedliwości stwierdza, że skarga należy do właściwości Sądu Pierwszej Instancji, kieruje ją do Sądu Pierwszej Instancji, który nie może odmówić właściwości.

Jeśli w Trybunale Sprawiedliwości i Sądzie Pierwszej Instancji są zawisłe sprawy mające ten sam przedmiot, dotyczące tej samej kwestii wykładni lub dotyczą ważności tego samego aktu, Sąd Pierwszej Instancji po wysłuchaniu stron może zawiesić toczące się przed nim postępowanie do czasu wydania wyroku przez Trybunał Sprawiedliwości. Jeśli wpływają wnioski w sprawie orzeczenia o nieważności tego samego aktu prawnego, Sąd Pierwszej Instancji może również odmówić właściwości tak, aby Trybunał Sprawiedliwości mógł wydać orzeczenie w sprawie tych wniosków. W przypadkach określonych w niniejszym akapicie, Trybunał Sprawiedliwości może również zadecydować o zawieszeniu toczącego się przed nim postępowania; w takim wypadku kontynuowane jest postępowanie przed Sądem Pierwszej Instancji.

Artykuł 48

O ostatecznych orzeczeniach Sądu Pierwszej Instancji, orzeczeniach rozstrzygających kwestie merytoryczne tylko w części lub rozstrzygających kwestię proceduralną dotyczącą zarzutu braku kompetencji lub niedopuszczalności, sekretarz Sądu Pierwszej Instancji zawiadamia wszystkie strony, a także wszystkie Państwa Członkowskie i instytucje Wspólnot nawet, jeżeli nie interweniowały w danej sprawie przed Sądem Pierwszej Instancji.

Artykuł 49

Odwołanie może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia o orzeczeniu, od którego wnoszone jest odwołanie, od ostatecznych orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji i orzeczeń tego Sądu rozstrzygających kwestie merytoryczne jedynie w części, lub rozstrzygających kwestię proceduralną dotyczącą zarzutu braku kompetencji lub niedopuszczalności.

Odwołanie takie może zostać wniesione przez każdą stronę, której wnioski nie zostały uwzględnione, w całości lub w części. Jednakże interwencji, nie będący ani Państwami Członkowskimi ani instytucjami Wspólnot, mogą wnieść takie odwołanie jedynie wtedy, gdy orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji dotyczy ich bezpośrednio.

Z wyjątkiem spraw dotyczących sporów między Wspólnotami a jej pracownikami, odwołanie może być również wniesione przez Państwa Członkowskie i instytucje Wspólnot, które nie interweniowały w postępowaniach przed Sądem Pierwszej

Instancji. Sytuacja takich Państw Członkowskich i instytucji jest taka sama jak Państw Członkowskich i instytucji, które interweniowały w pierwszej instancji.

Artykuł 50

Każda osoba, której wniosek interwencyjny został oddalony przez Sąd Pierwszej Instancji, może wnieść odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości w ciągu dwóch tygodni od zawiadomienia o orzeczeniu oddalającym wniosek.

Strony postępowania mogą wnieść odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości od wszelkich orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji wydanych na mocy art. 185 lub 186 lub art. 192 akapit czwarty niniejszego Traktatu w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia o nich.

Odwołanie, o którym mowa w dwóch pierwszych akapitach niniejszego artykułu, jest rozpoznawane zgodnie z procedurą określoną w art. 36 niniejszego Statutu.

Artykuł 51

Odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości jest ograniczone do kwestii prawnych. Podstawę odwołania stanowi brak właściwości Sądu Pierwszej Instancji, naruszenie procedury w postępowaniu przed Sądem wpływające niekorzystnie na interesy wnoszącego odwołanie oraz naruszenie prawa wspólnotowego przez Sąd Pierwszej Instancji.

Odwołanie nie może dotyczyć wyłącznie ustalenia wysokości kosztów postępowania lub wskazania strony je ponoszącej.

Artykuł 52

W wypadku wniesienia odwołania od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, procedura postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości składa się z części pisemnej i ustnej. Zgodnie z warunkami określonymi w regulaminie proceduralnym, Trybunał Sprawiedliwości, po wysłuchaniu rzecznika generalnego i stron, może odstąpić od procedury ustnej.

Artykuł 53

Bez uszczerbku dla art. 185 i 186 Traktatu, odwołanie nie ma skutku zawieszającego.

Na zasadzie odstępstwa od art. 187 Traktatu, orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji o nieważności rozporządzenia stają się skuteczne dopiero po upływie terminu określonego w pierwszym akapicie art. 49 niniejszego Statutu, bądź jeśli w terminie tym wniesiono odwołanie - od daty jego oddalenia, jednak bez uszczerbku dla prawa strony do wystąpienia do Trybunału, zgodnie z art. 185 i 186 niniejszego Traktatu, o zawieszenie skutków rozporządzenia, o nieważności którego orzeczono, lub o podjęcie innych środków tymczasowych.

Artykuł 54

Jeśli odwołanie jest zasadne, Trybunał Sprawiedliwości uchyla orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji. Może on wydać orzeczenie ostateczne w sprawie, jeśli stan postępowania na to pozwala lub skierować sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji.

Gdy sprawa zostanie skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji, jest on związany orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości co do kwestii prawnych.

Jeśli odwołanie wniesione przez Państwo Członkowskie lub instytucję Wspólnot, które nie interweniowały w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji, jest zasadne, Trybunał Sprawiedliwości może określić, jeśli uzna to za konieczne, które ze skutków uchylonego orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji uważa się za ostateczne wobec stron sporu.”

Artykuł 8

Artykuły poprzednio oznaczone art. 44–46 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej otrzymują obecnie oznaczenie 55–57.

Artykuł 9

Po art. 44 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej dodaje się następujące postanowienia:

„IV TYTUŁ

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Artykuł 45

Artykuły 2–8 i 13–16 niniejszego Statutu stosują się do Sądu Pierwszej Instancji i jego członków. Ślubowanie, przewidziane w art. 2, składa się przed Trybunałem Sprawiedliwości, a decyzje określa decyzje określone w artykułach 3, 4 i 6 Trybunał podejmuje po wysłuchaniu Sądu Pierwszej Instancji.

Artykuł 46

Sąd Pierwszej Instancji mianuje swojego sekretarza i ustala zasady dotyczące jego pracy. art. 9, 10 i 13 niniejszego Statutu stosują się do sekretarza Sądu Pierwszej Instancji *mutatis mutandis*.

Prezes Trybunału Sprawiedliwości i prezes Sądu Pierwszej Instancji za wspólnym porozumieniem określają warunki, na jakich urzędnicy i inni pracownicy zatrudnieni przy Trybunale Sprawiedliwości świadczą wobec Sądu Pierwszej Instancji usługi umożliwiające jego funkcjonowanie. Niektórzy urzędnicy i inni pracownicy odpowiadają przed sekretarzem Sądu, który podlega prezesowi Sądu Pierwszej Instancji.

Artykuł 47

Procedurę Sądu Pierwszej Instancji reguluje tytuł III, z wyjątkiem art. 20.

Jej postanowienia szczegółowe określa i uzupełnia w razie potrzeby regulamin proceduralny Sądu ustanowiony zgodnie z art. 140a ust. 4 niniejszego Traktatu.

Bez względu na akapit czwarty art. 18 niniejszego Statutu, rzecznik generalny może złożyć na piśmie swoje uzasadnione wnioski.

Artykuł 48

Jeśli skarga lub inny dokument procesowy skierowany do Sądu Pierwszej Instancji zostanie omyłkowo złożony u sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, ten przekazuje go natychmiast sekretarzowi Sądu Pierwszej Instancji; jeśli skarga lub inny dokument procesowy skierowany do Trybunału Sprawiedliwości zostanie omyłkowo złożony u sekretarza Sądu Pierwszej Instancji, ten przekazuje go natychmiast sekretarzowi Trybunału Sprawiedliwości.

Jeśli Sąd Pierwszej Instancji stwierdzi, że nie jest właściwy do rozpoznawania skargi, dla której właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości, kieruje ją do Trybunału Sprawiedliwości. Jeśli Trybunał Sprawiedliwości stwierdza, że skarga należy do właściwości Sądu Pierwszej Instancji, kieruje ją do Sądu Pierwszej Instancji, który nie może odmówić właściwości.

Jeśli w Trybunale Sprawiedliwości i Sądzie Pierwszej Instancji są zawisłe sprawy mające ten sam przedmiot, dotyczące tej samej kwestii wykładni lub dotyczą ważności tego samego aktu, Sąd Pierwszej Instancji po wysłuchaniu stron może zawiesić toczące się przed nim postępowanie do czasu wydania wyroku przez Trybunał Sprawiedliwości. Jeśli wpływają wnioski w sprawie orzeczenia o nieważności tego samego aktu prawnego, Sąd Pierwszej Instancji może również odmówić właściwości tak, aby Trybunał Sprawiedliwości mógł wydać orzeczenie w sprawie tych wniosków. W przypadkach określonych w niniejszym akapicie, Trybunał Sprawiedliwości może również zadecydować o zawieszeniu toczącego się przed nim postępowania; w takim wypadku kontynuowane jest postępowanie przed Sądem Pierwszej Instancji.

Artykuł 49

O ostatecznych orzeczeniach Sądu Pierwszej Instancji, orzeczeniach rozstrzygających kwestie merytoryczne tylko w części lub rozstrzygających kwestię proceduralną dotyczącą zarzutu braku kompetencji lub niedopuszczalności, sekretarz Sądu Pierwszej Instancji zawiadamia wszystkie strony, a także wszystkie Państwa Członkowskie i instytucje Wspólnot nawet, jeżeli nie interweniowały w danej sprawie przed Sądem Pierwszej Instancji.

Artykuł 50

Odwołanie może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia o orzeczeniu, od którego wnoszone jest odwołanie, od ostatecznych orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji i orzeczeń tego Sądu rozstrzygających kwestie merytoryczne jedynie w części, lub rozstrzygających kwestię proceduralną dotyczącą zarzutu braku kompetencji lub niedopuszczalności.

Odwołanie takie może zostać wniesione przez każdą stronę, której wnioski nie zostały uwzględnione, w całości lub

w części. Jednakże interwenienci, nie będący ani Państwami Członkowskimi ani instytucjami Wspólnot, mogą wnieść takie odwołanie jedynie wtedy, gdy orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji dotyczy ich bezpośrednio.

Z wyjątkiem spraw dotyczących sporów między Wspólnotami a jej pracownikami, odwołanie może być również wniesione przez Państwa Członkowskie i instytucje Wspólnot, które nie interweniowały w postępowaniach przed Sądem Pierwszej Instancji. Sytuacja takich Państw Członkowskich i instytucji jest taka sama jak Państw Członkowskich i instytucji, które interweniowały w pierwszej instancji.

Artykuł 51

Każda osoba, której wniosek interwencyjny został oddalony przez Sąd Pierwszej Instancji, może wnieść odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości w ciągu dwóch tygodni od zawiadomienia o orzeczeniu oddalającym wniosek.

Strony postępowania mogą wnieść odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości od wszelkich orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji wydanych na mocy art. 157 lub 158 lub art. 164 akapit trzeci niniejszego Traktatu w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia o nich.

Odwołanie, o którym mowa w dwóch pierwszych akapitach niniejszego artykułu, jest rozpoznawane zgodnie z procedurą określoną w art. 37 niniejszego Statutu.

Artykuł 52

Odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości jest ograniczone do kwestii prawnych. Podstawę odwołania stanowi brak właściwości Sądu Pierwszej Instancji, naruszenie procedury w postępowaniu przed Sądem wpływające niekorzystnie na interesy wnoszącego odwołanie oraz naruszenie prawa wspólnotowego przez Sąd Pierwszej Instancji.

Odwołanie nie może dotyczyć wyłącznie ustalenia wysokości kosztów postępowania lub wskazania strony je ponoszącej.

Artykuł 53

W wypadku wniesienia odwołania od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, procedura postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości składa się z części pisemnej i ustnej. Zgodnie z warunkami określonymi w regulaminie proceduralnym, Trybunał Sprawiedliwości, po wysłuchaniu rzecznika generalnego i stron, może odstąpić od procedury ustnej.

Artykuł 54

Bez uszczerbku dla art. 157 i 158 Traktatu, odwołanie nie ma skutku zawieszającego.

Na zasadzie odstępstwa od art. 159 Traktatu, orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji o nieważności rozporządzenia stają się

skuteczne dopiero po upływie terminu określonego w pierwszym akapicie art. 50 niniejszego Statutu, bądź jeśli w terminie tym wniesiono odwołanie - od daty jego oddalenia, jednak bez uszczerbku dla prawa strony do wystąpienia do Trybunału, zgodnie z art. 157 i 158 niniejszego Traktatu, o zawieszenie skutków rozporządzenia, o nieważności którego orzeczono, lub o podjęcie innych środków tymczasowych.

Artykuł 55

Jeśli odwołanie jest zasadne, Trybunał Sprawiedliwości uchyla orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji. Może on wydać orzeczenie ostateczne w sprawie, jeśli stan postępowania nie pozwala lub skierować sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji.

Gdy sprawa zostanie skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji, jest on związany orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości co do kwestii prawnych.

Jeśli odwołanie wniesione przez Państwo Członkowskie lub instytucję Wspólnot, które nie interweniowały w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji, jest zasadne, Trybunał Sprawiedliwości może określić, jeśli uzna to za konieczne, które ze skutków uchylonego orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji uważa się za ostateczne wobec stron sporu."

Artykuł 10

Artykuły poprzednio oznaczone jako art. 45–47 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali otrzymują odpowiednio oznaczenie 56–58.

Artykuł 11

Pierwszy prezes Sądu Pierwszej Instancji jest mianowany na trzy lata w taki sam sposób jak członkowie tego Sądu. Jednakże rządy Państw Członkowskich mogą za wspólnym porozumieniem zdecydować, że zostanie zastosowana procedura określona w art. 2 ust. 2.

Sąd Pierwszej Instancji uchwała swój regulamin proceduralny niezwłocznie po ukonstytuowaniu się.

Do czasu wejścia w życie regulaminu proceduralnego Sądu Pierwszej Instancji, regulamin proceduralny Trybunału Sprawiedliwości stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 12

Niezwłocznie po złożeniu ślubowania przez wszystkich członków Sądu Pierwszej Instancji, przewodniczący Rady przystępuje do wyboru w drodze losowania sędziów Sądu Pierwszej Instancji, których kadencja wygaśnie pod koniec pierwszych trzech lat zgodnie z art. 32d ust. 3 Traktatu EWWiS, art. 168a ust. 3 Traktatu EWG i art. 140a ust. 3 Traktatu EWEA.

Artykuł 13

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu następującym po dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, z

wyjątkiem art. 3, który wchodzi w życie w dniu opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* postanowienia przewodniczącego Trybunału Sprawiedliwości, że Sąd Pierwszej Instancji został ustanowiony zgodnie z prawem.

regulaminu proceduralnego Trybunału Sprawiedliwości nie zostało jeszcze przedstawione, kierowane są ponownie do Sądu Pierwszej Instancji.

Artykuł 14

Sprawy określone w art. 3, które wpłynęły do Trybunału Sprawiedliwości w dniu wejścia w życie tego artykułu, a dla których wstępne sprawozdanie przewidziane w art. 44 ust. 1

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 października 1988 r.

W imieniu Rady

Th. PANGALOS

Przewodniczący
